

[Forsvarsministeren.]

ordning koster os ikke noget inden 1. juli, og det fremgår og vil fremgå af kontrakten, at man kan gå ud af optionsordningen på ethvert tidspunkt. Det er altså ikke rigtigt, at man ved at tage optionsordningen med og derved opnå muligheden for denne reducerede pris på den anden eskadrille rent faktisk har taget stilling til købet af denne anden eskadrille.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg forstår slet ikke hr. Lysholt Hansens bemærkninger om arrogance i forbindelse med svarene om den kommende forsvarsordning. Det er ikke 14 dage siden, vi havde en debat her i det høje ting, fremkaldt af socialdemokratiet, og jeg bemærkede, at socialdemokratiets formand, gruppens formand, hr. J. O. Krag, ved den lejlighed sagde, at der var givet også efter hans opfattelse et klart svar på det, forespørgslen drejede sig om, nemlig gennem finanslovsforslaget, som vi nu om et øjeblik skal tage stilling til, og de to kommende budgetter.

Vi kan jo heller ikke sige, at den forsvarsordning, vi har, ligger lang tid tilbage med hensyn til revision. Forsvarsordningen af 1960 er revideret, som hr. Lysholt Hansen ved, så sent som i 1966. Og når vi har en forholdsvis ny revision — hvor jeg i hvert fald ikke havde noget kendskab til, at den tidligere regering havde tanker om at revidere på ny — og har haft en debat for mindre end 2 uger siden, er der så noget mærkværdigt i, at vi i dag nøjes med at sige, at vi anerkender modtagelsen af og omgående vil drøfte henvendelsen fra hr. J. O. Krag inden for regeringen?

Jeg er da taknemlig for — det vil jeg gerne sige — at hr. J. O. Krag i sin skrivelse har understreget ønsket om et effektivt forsvar. Det havde vi også ventet, selvfølgelig, at socialdemokratiet ville have den stilling, ligesom regeringspartierne har det, og med dette som udgangspunkt vil vi da meget gerne se på de spørgsmål, der knytter sig til forsvarsordningen.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip: Jeg kan stadig ikke være enig med hr. Lysholt Hansen i hans betragtninger om, at vi reelt er bundet. Når vi er gået ind for en optionsordning, så er det

jo, fordi vi indtil 1. juli dermed er stillet nøjagtigt ens og nøjagtigt lige frit, hvad enten vi går ind i optionsordningen eller ej. Vi kan falde fra, og vi kan ende overvejelserne i, at vi ikke ønsker at købe den næste eskadrille, men hvis overvejelserne skulle ende i, at man køber den, så har man en fortrinstillig. Indtil 1. juli er der ikke reelt taget nogen stilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer mod 4.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger.

(Lovforslaget (nr. 86) findes i tillæg A. sp. 1691, fremsættelsen i tidenden sp. 1077).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: Dette lovforslag indeholder bemyndigelser til ministeren dels til projektering, til forberedelse og sikring af anlæg af hovedlandeveje, dels til anlæg af tilsvarende vej-anlæg, hvor folketinget tidligere har givet tilslutning til projektering m. v., således som det er forudsat i hovedlandevejsloven. Det gælder for alle de i § 1 nævnte vejanlæg i det storkøbenhavnske område og Nord-sjælland, at begge områder har hårdt brug for denne udbygning, ligesom den betyder en bedre rentabilitet for de allerede foretagne investeringer i motorvejene.

Nu må sol og vind jo så vidt gørligt deles lige, derfor er det helt naturligt, at ministeren, såvel hvad angår anlægsarbejder som projektering af forarbejderne — det er nævnt i § 2 — skaffer sig bemyndigelse til at foretage disse. Det drejer sig om en forbedring af trafikken på, hvad jeg vil kalde den indenrigs fugleflugtslinje, nemlig den sydlige del af diagonalvejen fra Hanstholm og Mors over Lille-Bælt og de tre sundbroer i det sydfynske øhav over Langelandsbæltet frem til Gødser, porten imod Baltikum og